

diske lande. Svenskerne havde ikke nogen, nordmændene havde ikke nogen, finnerne havde ikke nogen, danskerne havde ikke nogen. Vi havde ikke planer om det. Men Østersøen svømmede med sovjetiske atomvåben. Der var i Østersøen samlet en flåde, som var fem gange så stor som den danske, svenske, finske og vesttyske tilsammen, og den var fyldt med atomvåben.

Så går jeg til hr. Søren Søndergaard. Jeg vil godt sige, at jeg ikke har sagt – det vil jeg godt fremhæve meget stærkt – at Socialdemokratiet eller den politik, de førte i de 6-7 år, var landsforræderisk, det har jeg ikke. Jeg har faktisk skrevet i min tale, at den var forkert, den var uanstændig, den var umoralsk, den var holdningsløs, men der er en verden til forskel. Så det har jeg ikke, bare for at slå det fast.

Så til hr. Jeppe Kofod, der har spurgt et par gange, og det har jeg ikke nået at svare på før: Hvordan kan det være, at den daværende regering ikke bare udskrev valg på grund af de 23 fodnoter? Det vil jeg da godt svare på. Nu var det ikke mig, der havde ansvaret. Jeg synes, man skulle have gjort det, men jeg kan godt forstå dem, der havde en anden holdning end regeringen dengang, for havde man gjort det, så havde man altså risikeret, at Danmark var blevet smidt ud af NATO.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det, forespørgslen drejer sig om, er, hvad regeringen kan fortælle om den der kommende undersøgelse af danske konflikter. Men ét er jo helt tydeligt, nemlig at der er nogle, der sådan set slet ikke har brug for en undersøgelse, jo, de har brug for at få bekræftet, at de har ret. Hr. Helge Adam Møller kender sandheden fuldstændig, kan jeg høre. Han skal bare have den bekræftet. Det er det, der er problemet i det. Det er, når statsmagten også vil bestemme over historiskrivningen. Den vedtagelse, som regeringspartierne sammen med Dansk Folkeparti fremsætter, giver ikke den garanti. Jeg vil godt have, at hr. Helge Adam Møller studerer nærmere, hvad det er, man foreslår.

Man foreslår, at de får lige adgang, men hvem er det, der bestemmer det? Det er instituttet, går jeg ud fra. Der er ingen klagemulighed. Det vil sige, at den pluralistiske tilgang til det, at én forsker gør det på én måde, en anden på en anden måde, er udelukket, og derfor er det uhyggeligt, og hele tonen er uhyggelig. Fordi man har vundet

det, synes man, at når man har vundet, så skriver man også historien, eller også får man nogle til at skrive den.

Kl. 17.35

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu ved jeg ikke, om hr. Helge Adam Møller var med i sin tid på den tur, Forsvarsudvalget havde til Tromsø i Norge, hvor vi fik forklaret, hvordan man fra den flybase kunne angribe de sovjetiske atomvåben i Murmansk.

Hvis man havde gjort det, havde ingen af os her været til stede i denne sal, så havde det bare været slut. Det besøg illustrerede for mig, hvordan vi stod på afgrundens rand, og hvordan begge sider i denne konflikt havde de mest forfærdelige angrebsplaner.

Men det er, som om hr. Helge Adam Møller nu har svært ved at huske dem. Jeg spurgte helt præcist, om han kunne huske det, som hr. Villy Søvnal benævnte fremskudt forsvar, på amerikansk gik det bl.a. under navnet AirLandBattle-doktrinen, den, som blev afprøvet under Golfkrigen med stor militær succes. Dybe flyangreb, ødelæggelse af fjendens panservåben, udslettelse af fjenden til syvende og sidst.

Det var jo det, NATO havde. NATO havde en strategi, som gik ud på, at man forbeholdt sig retten til som den første part i en konflikt at bruge atomvåben, uden at modparten havde brugt dem. Jeg vil spørge hr. Helge Adam Møller: Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det er lidt i forlængelse af den sidste taler. Jeg bemærkede også, at hr. Helge Adam Møller bekræftede, at brug af atomvåben var en del af NATO's strategi, hvis man blev angrebet, og som jeg har sagt tidligere, synes jeg da ikke, at det er noget at blive så overrasket over. Lige så lidt som jeg ikke kan forstå, at man kan blive så overrasket over, at der har været militærstrategiske planer fra Warszawapagten, hvis man blev angrebet af NATO. Det er jo det, som vi protesterede imod. Det er den militærlogik, der ligger i, at man skal vurdere, hvad modparten, hvad fjenden har tænkt sig at gøre.

Under den kolde krig kom vi igennem det. Det var tæt på nogle gange, at der var nogle misforståelser, men det skete heldigvis ikke. Men hvis det var sket, er det jo fuldstændig rigtigt,